

Mod

Ion Barbu

Te smulgi cu zugrăviții, scris în zid
La gama turelor acelor locuri,
Întreci orașul pietrei, limpezit
De roua harului arzând pe blocuri,

O ceasuri verticale, frunți târzii!
Cer simplu, timpul. Dimensiunea, două;
Iar sufletul impur, în calorii,
Și ochiul, unghi și lumea-aceasta - nouă.

- Înaltă-n vânt te frânghi, să mă aștern
O, iarba mea din toate mai frumoasă.
Noroasă pata-aceasta de infern!
Dar ceasul - sus; trec valea răcoroasă.